

РЕШЕНИЕ

№ 1408

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. АЛ. СТОИЛОВ

при участието на секретаря З.А.Ш.
като разгледа докладваното от И. АЛ. СТОИЛОВ Административно наказателно дело № 20231110215633 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 23-4332-021398/15.09.2023 г., издадено от Д.Д.Д. - началник сектор към отдел „ПП“ при СДВР, на В. А. И., с ЕГН *****,

за това, че на 08.07.2023 г., в 10:26 часа, в гр. София, на бул. „Европа“, бензиностанция „Пит Стоп“, с посока от гр. Божурище към ул. „Околовръстен път“, като водач на товарен автомобил „Пежо Партнер“ с рег. № XXXX – негова собственост, се движи с превишена скорост за извън населено място, като при ограничение на скоростта 50 км/ч. за извън населено място, обозначено с пътен знак „В26“, е измерена скорост 87 км/ч. (след приспаднал толеранс - 3 % - 84 км/ч наказуема скорост, наказуемо превишение от 34 км/ч), като нарушението е извършено в условията на системност с влезли в сила три броя ел. фиша: К№ 7380755/23 г., влязъл в сила на 01.06.2023 г.; ел. фиш К№ 7387489/23 г., влязъл в сила на 01.06.2023 г. и К№ 7481753/23 г., в сила от 22.06.2023 г. Водачът попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП. С горното В. А. И. нарушил чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, поради което на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП, му е наложена глоба в размер на 600 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Постановлението е обжалвано в срок от В. А. И., посредством процесуален представител, който в подадената жалба моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в писмени бележки, депозираните за с. з., се оспорва констатацията на АНО за „системност“ по смисъла на чл. 182, ал. 5 от ЗДвП, вр. § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП, каквато не била налице. Допълва се, че посочената като нарушена разпоредба

на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП не съдържа правило за поведение. Не се претендират разноски.

Административно наказващият орган, редовно призван, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата. Жалбата е подадена в срок и е допустима.
2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, **че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването им по ЗАНН**. Аргументите на Съда са следните:

На жалбоподателя И. се вменява нарушение, текстово описано като движение с превишена скорост. Изрично в АУАН и НП е посочено, че е „измерена“ скорост 87 км/ч. при ограничение на скоростта 50 км/ч. за извън населено място, обозначено с пътен знак „В26“. От посоченото текстово описание, идентично в АУАН и НП, следва извода, че нарушението по всяка вероятност е установено при условията на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП (съответните служби *”имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство”*). Доколкото се касае за „измерена“ превишена скорост за движение, при описанието на обстоятелствата около извършване на това нарушение следва да бъде посочен и начина на установяването му, като се опише вида и индивидуалния номер на съответното автоматично техническо средство за скорост (АТСС), което в случая е измерило скоростта. Алтернативно – поне да бъде цитирана разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, за да е наясно жалбоподателят по какъв начин е установено нарушението му. Нито в АУАН, нито в НП се твърди въобще да е използвано някакво АТСС, нито се цитира чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, което е в нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. По този начин жалбоподателят определено е възпрепятстван да разбере как е „измерена“ твърдяната скорост, при положение, че въобще не се твърди да е използвана АТСС, което го поставя в невъзможност да изгради защитата си, с оглед евентуално оспорване на начина на „измерване“ на скоростта или изправността на използваното (но неописано в АУАН и НП) техническо средство по чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. За Съда пропускът на актосъставителя и АНО да посочат начина на „измерване“ на скоростта и евентуално използвано АТСС е крайно нетипичен и изключителен при описването на подобен вид нарушения.

На следващо място, в нарушение на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, актосъставителят и АНО идентично са посочили като нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, която самостоятелно не съдържа в себе си правила за поведение. Забраната за движение с превишена скорост за населено и извън населено място се съдържа в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а ал. 2 уточнява случаите, когато забраната за превишаване на скоростта е различна и установена с пътен знак. В АУАН и НП не се сочи чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, нито се прави привръзка с тази разпоредба, с което самостоятелно се опорочава правото на защита.

3. Относно приложението на материалния закон.

Горепосочените процесуални нарушения, допуснати от актосъставителя и АНО, са съществени по своята същност и в съвкупност са достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП, което обезсмисля обсъждането на правилното приложение на материалния закон.

За пълнота обаче следва да се посочи, че недоказано по един несъмнен начин от приложените писмени доказателства остава обстоятелството какво е било ограничението на скоростта на посоченото в НП място - на бул. „Европа“, бензиностанция „Пит Стоп“, с

посока от гр. Божурище към ул. „Околовръстен път“. В изготвения съобразно изискванията на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. протокол за използване на АТСС е налице отбелязване, че ограничението за скорост на посоченото в НП място е въведено с пътен знак В-27, който, съгласно ППЗДвП гласи: „Забранени са престоят и паркирането“ и не въвежда ограничение за скорост.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-4332-021398/15.09.2023 г., издадено от Д.Д.Д. - началник сектор към отдел „ПП“ при СДВР, на В. А. И..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____